

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Prachaticích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 11. února 2003 samosoudkyní Mgr. Vendulkou Duškovou **takto:**

Obžalovaný

D B V

nar. 1966 ve Vietnamu, trvale bytem v České republice, okres Prachatice,

je v i n e n , ž e

dne 15. 6. 2000 nabízel k prodeji na prodejním stánku umístěném v prostoru tržnice v obci Řasnice, okres Prachatice, celkem 78 kartonů cigaret zahraniční provenience bez povinného kolového označení v hodnotě 39.000,- Kč, 1.128 ks CD nosičů s nelegálními kopiemi nahrávek populární hudby v hodnotě 338.400,- Kč a 62 ks kazet MC, rovněž s nelegálními kopiemi nahrávek mezinárodní hudby, v hodnotě 6.200,- Kč,

t e d y - v rozporu s právním předpisem uváděl do oběhu zboží bez nálepek k jeho označení pro daňové účely,

- neoprávněně zasáhl do zákonem chráněných práv ke zvukovému záznamu,

č í m ž s p á c h a l

- trestný čin porušení předpisů o nálepkách k označení zboží podle § 148a odst. 1 trestního zákona a
- trestný čin porušování autorského práva podle § 152 odst. 1 trestního zákona a

o d s u z u j e s e

podle § 148a odst. 1 trestního zákona za použití § 35 odst. 1 trestního zákona a § 53 odst. 1 a 2 písm. a) trestního zákona k **úhrnnému peněžitému trestu** ve výměře **10.000,- Kč** /deset tisíc korun českých/.

Podle § 54 odst. 3 trestního zákona se obžalovanému pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, stanoví náhradní trest odnětí svobody v délce **3 (tří) měsíců**.

Podle § 55 odst. 1 písm. a) trestního zákona se obžalovanému dále ukládá **trest propadnutí věci**, a t o 78 ks kartonů cigaret různých značek, 1128 ks CD nosičů a 62 ks kazet MC, které dne 15. 6. 2000 vydala Tran Thi Thu Huyen orgánům Policie ČR.

O d ů v o d ě n í :

Z důkazů provedených u hlavního líčení soud zjistil následující skutkový děj.

Obžalovaný Dai Bui Van v České republice od roku 1998 soukromě podnikal na živnostenský list v oboru nákup a prodej zboží za účelem jeho dalšího prodeje a v rámci tohoto podnikání na počátku června 2000 od neznámého člověka českého původu zakoupil nejméně 1.128 CD nosičů s pirátskými nahrávkami mezinárodního repertoáru populární hudby a dále nejméně 62 ks MC kazet se stejným obsahem. V téže době pak od jiného neznámého muže zakoupil nejméně 78 ks kartonů cigaret různých zahraničních značek, u nichž chybělo povinné kolkové označení. Tyto věci pak obžalovaný dne 15. 6. 2000 nabízel k prodeji ve svém stánku na tržnici v obci Řasnice u Strážného, okres Prachatice, kde mu vypomáhala Tran Thi Thu Huyen.

Obžalovaný doznal, že CD nosiče a audiokazety, které byly na jeho stánku zajištěny, nakoupil někdy začátkem měsíce června 2000 od neznámého pána českého původu s tím, že mu dodá fakturu, kterou mu však nikdy nepřinesl, za toto zaplatil 40.000,- Kč, sám není schopen poznat, zda se jednalo o originály nebo padělky, nerozbaloval je, ani by toto nepoznal. Pokud jde o cigarety, tyto rovněž koupil od neznámého Evropana, a to za částku 300,- Kč za 1 karton, cigarety rovněž nerozbaloval, nevěděl, že nemají kolky. Obžalovaný se hájil tím, že česky moc neumí, nevěděl, že porušuje nějaký zákon, nevěděl, že takové věci se nesmí prodávat, nevěděl, že cigarety musí být kolkované, vše koupil podle ceny, která byla příznivá. Obžalovaný dále vypověděl, že v České republice je od roku 1996, podniká od roku 1998 na živnostenský list,

s právními předpisy na prodej zboží se neseznamoval, nikdo mu to neřekl a neporadil mu, jeho hlavním sortimentem byly umělé květiny. Živnostenský list si vyřizoval sám, nikdo mu s tím nepomáhal, rovněž daňové přiznání si podával sám.

Svědkyňe Tran Thi Thu Huyen vypověděla, že viděla u obžalovaného prodejce hudebních děl a cigaret, u žádné domluvy přítomna nebyla, popsát ty lidi nedokáže.

Z výpovědi svědka „nadporučíka Koutného“ (§ 55 odst. 2 trestního řádu) bylo zjištěno, že dne 7. 6. 2000 přijel s kolegy z kriminální služby do Strážného, kde byl seznámen s jistým občanem SRN, který mu byl představen jako „Dejv“. Měli za úkol zjistit, zda vietnamští obchodníci neprodávají CD nosiče s neofašistickými texty v německém jazyce. Poté, co zkontrolovali tržiště ve Strážném, zastavili ještě v Řasnici, kde hned u prvního stánku uviděli vystavené velké plato CD, na nichž byly texty propagující fašismus, prodávající Vietnamka se představila jako Jana a když se jí ptali, zda by toho nemohla sehnat více, řekla, že jí stánek nepatří, a že CD do tržiště vozí někdo jiný. Proto se s ní domluvili, že si pro věci přijedou 15. 6. 2000. Tento den jim Jana sdělila, že zboží nemá, že jej nesehnala.

Z protokolu o provedení prohlídky prodejního stánku obžalovaného na tržnici v Řasnici bylo zjištěno, že na tomto stánku bylo zajištěno 78 ks tyčí cigaret neoznačených kolkem, dále 833 ks CD disků a 62 ks MC kazet. Tyto věci policie vydala Tran Thi Thu Huyen.

Situace v prodejním stánku obžalovaného byla zachycena pořízenou fotodokumentací.

Z odborného vyjádření IFPI ČR bylo zjištěno, že u všech 62 ks předložených a zkoumaných audiokazet se jedná o nelegální kopie, pirátské rozmnoženiny, vyrobené nikoli na profesionální úrovni, ale tzv. podomáckým způsobem naprosto amatérsky. Zajištěných 821 ks krabiček CD obsahovalo celkem 1.128 ks disků CD i CD – R s tím, že ve všech případech jde rovněž o nelegální kopie, pirátské rozmnoženiny. Z celkového počtu se v 15% jedná o tzv. vypalovací disky CD – R (recordable), které byly zakoupeny v obchodní diský jako čisté nenahrané nosiče zvuku a poté pomocí počítačové techniky nahrány (vypáleny) v domácích podmínkách. Ostatních 85% ze zajištěných ks kompaktních disků jsou CD vyrobené profesionální technologií výroby – lisováním. Snímky zachycené na těchto MC, CD a CD – R představují mezinárodní repertoár populární hudby, který byl přehrán z originálních CD bez souhlasu oprávněných držitelů práv k předmětným zvukovým záznamům a poté bylo těchto záznamů použito k výrobě nelegálních kopií. Vzniklá škoda představuje částku 100,- Kč za 1 MC kazetu a částku 300,- Kč za 1 CD nosič.

Ze specifikace způsobené škody ohledně cigaret bylo zjištěno, že hodnota jedné krabičky cigaret zahraniční výroby činí 50,- Kč a hodnota 78 ks tyčí cigaret zahraniční výroby činí 39.000,- Kč.

K osobě obžalovaného bylo z opisu rejstříku trestů zjištěno, že dosud nebyl soudem trestán a ze zprávy Policie ČR, Oddělení cizinecké policie Prachatice, bylo zjištěno, že obžalovaný měl povolen dlouhodobý pobyt za účelem podnikání do 25. 6. 1999 a tento pobyt mu zanikl z důvodu, že do žádosti o prodloužení svého pobytu v ČR doložil falsifikát potvrzení Finančního úřadu Chomutov. Proto byla jeho žádost o prodloužení pobytu zamítnuta. Obžalovanému byl dne 4. 8. 1999 opětovně povolen na území ČR dlouhodobý pobyt za účelem

podnikání, který má v současné době prodloužen do 26. 7. 2002. Obžalovaný je ženatý, má dvě děti, jeho manželka i děti žijí trvale ve Vietnamu. Obžalovaný byl dosud dvakrát řešen pro přestupek za porušení § 10 odst. 5 zákona č. 123/92 Sb., byla mu uložena bloková pokuta ve výši 2x 500,- Kč.

Na základě shora uvedených skutečností má soud zato, že obžalovaný Dai Bui Van tím, že ve svém prodejním stánku nabízel k prodeji neolkované cigarety, uváděl do oběhu zboží bez nálepek k jeho označení pro daňové účely, a to v rozporu s právním předpisem, kterým je zákon č. 587/1992 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů, konkrétně § 40a odst. 1, podle něhož cigarety v tuzemsku vyrobené nebo do tuzemska dovezené musí být označeny tabákovou nálepkou. Tímto svým jednáním obžalovaný tedy naplnil trestný čin porušení předpisů o nálepkách k označení zboží podle § 148a odst. 1 trestního zákona. Dále obžalovaný tím, že nabídl k prodeji i zvukové nosiče s pirátskými nahrávkami, neoprávněně zasáhl do zákonem chráněných práv ke zvukovým záznamům, konkrétně zasáhl do práv chráněných zákonem č. 35/1965 Sb. o dílech literárních, vědeckých a uměleckých, v tehdy platném znění (autorský zákon), a dopustil se tak trestného činu porušování autorského práva podle § 152 odst. 1 trestního zákona. Jednání obžalovaného je prokazováno jeho doznáním, které je ve shodě s výpovědí svědků Tran Thi Thu Huyen a „nadporučíka Koutného“ a je doplňováno ostatními listinnými důkazy, zejména protokolem o provedení prohlídky prodejního stánku obžalovaného a pořízenou fotodokumentací. Obsah zvukových nosičů a rozsah vzniklé škody je prokazován odborným vyjádřením IFPI. Hodnota předmětných cigaret pak byla zjištěna rovněž odborným vyjádřením.

K obhajobě obžalovaného, že nerozumí česky, že při nákupu věcí se řídil pouze jejich cenou, nevěděl, že se dopouští něčeho nezákonného, nevěděl, že cigarety musí být označeny kolkem a nerozpozná originální nahrávku od pirátské, je třeba uvést, že platí zásada, že neznalost trestního zákona neomlouvá a nezpůsobuje beztrestnost a soudní praxe (kupř. R 9/97 Sb r. tr.) zastává stanovisko, že tato zásada platí, i pokud jde neznalost mimotrestních norem, jichž se dovolává trestní zákon ve svých odkazovacích a blanketních ustanovení, jako je v tomto případě, kdy trestní zákon ve skutkových podstatách trestného činu porušování autorského práva podle § 152 odst. 1 trestního zákona a trestného činu porušování předpisů o nálepkách k označení zboží podle § 148a odst. 1 trestního zákona přímo odkazuje na výše citované mimotrestní předpisy. Navíc pokud se obžalovaný, který je v ČR již delší dobu, rozhodl obchodovat s cigaretami, případně se zvukovými nosiči, byl povinen se s předpisy, které tuto problematiku v ČR upravují, seznámit, čímž by se vyhnul kolizi se zákonem. Navíc je nepochybné, že určitou povědomost o českém právním řádu mít musel, když byl schopen sám si vyřídit živnostenský list a podávat daňové přiznání. Z čehož vyplývá, že obžalovaný přinejmenším věděl, že svým jednáním může porušit zájem chráněný trestním zákonem, a pro případ, že je poruší, s tím byl srozuměn. Proto soud shledal u obžalovaného zavinění na trestném činu ve formě nepřímého úmyslu dle § 4 písm. b) trestního zákona.

Z těchto důvodů soud tedy uznal obžalovaného vinným oběma výše uvedenými trestnými činy.

Při úvahách o výši a druhu trestu za tyto trestné činy vycházel soud z ustanovení § 31 odst. 1 trestního zákona a § 23 odst. 1 trestního zákona. Přihlédl zejména k tomu, že obžalovanému přitěžuje to, že se dopustil dvou trestných činů, a to, že nabízel k prodeji zboží

v celkové hodnotě téměř 400.000,- Kč. Na druhé straně obžalovanému polehčuje jeho doznání a dosud řádný život, neboť obžalovaný dosud nebyl soudem trestán, a to, že svého činu lituje. Dále soud vzal v úvahu, že od spáchání trestných činů již uplynula delší doba. Tyto skutečnosti vedly soud k závěru, že odpovídajícím trestem je trest peněžitý ve výměře 10.000,- Kč jako odpovídající všem zákonným hlediskům pro ukládání trestu. Pro úplnost soud považuje za nutné uvést, že neshledal u obžalovaného postačujícím uložit mu pouze trest propadnutí věci, jak obžalovaný navrhoval, a to zejména s přihlédnutím k množství věcí, které obžalovaný protiprávně k prodeji nabízel, a rovněž k tomu, že takováto trestná činnost je v současné době hojně rozšířena zejména mezi vietnamskými obchodníky, a je tedy třeba, aby byla důrazněji postihována a aby bylo zaručeno i výchovné působení ukládaného trestu na ostatní členy společnosti. Obžalovanému byl tento trest uložen za použití § 35 odst. 1 trestního zákona jako trest úhrnný, neboť je mu trest ukládán za více trestných činů, to za trestný čin nejprísněji trestný, tedy trestný čin porušení předpisů o nálepkách k označení zboží podle § 148a odst. 1 trestního zákona.

Pro případ, že by uložený peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, byl obžalovanému podle § 54 odst. 3 trestního zákona stanoven náhradní trest odnětí svobody v délce 3 měsíců jako odpovídající všem zjištěným skutečnostem.

Dále soud za použití § 55 odst. 1 písm. a) trestního zákona uložil obžalovanému i trest propadnutí věci, a to a 78 ks kartonů cigaret, 1.128 ks CD nosičů a 62 ks MC kazet, neboť bylo nepochybně prokázáno, že těmito věcmi obžalovaný spáchal trestný čin.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat k podepsanému soudu ve trojím vyhotovení odvolání, a to do osmi dnů od doručení jeho opisu (§ 248 odst. 1 tr.ř.). O odvolání by rozhodoval Krajský soud v Českých Budějovicích (§ 252 tr.ř.).

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení v předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr.ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr.ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr.ř.).

V Prachaticích dne 11. února 2003

Samosoudkyně :
Mgr. Vendulka Dušková